

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/113/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3517010607
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Šibíková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2019:3517010607.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom samosudkyňou JUDr. Miroslavou Šibíkovou, v trestnej veci vedenej proti obžalovaným M. X., D.. XX.XX.XXXX S. H., H. N. Z. H., H.. Č.. Z. H., U. Č.. XXX/X, na slobode, a O. C., D.. XX.XX.XXXX S. O., H. N. Z. H., Z. Č.. XXXX, na slobode, trestne stíhaných pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len "Trestný zákon") a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 30. mája 2019 takto

rozhodol:

Obžalovaní : M. X., D.. XX.XX.XXXX S. H., H. N. Z. H., V. D. W. A. Z.Á. H., U. XXX/X, na slobode,

O. C., D.. XX.XX.XXXX S. O., H. N. Z. H., Z. Č.. XXXX, na slobode,

s ú v i n n í , ž e

1/ obžalovaný M. X. v presne nezistenom čase, približne odo dňa 24.05.2016 do dňa 12.06.2016, na rôznych miestach v meste Z. H., najmä pri obchodnom dome Tesco a Billa, ako aj pri železničnej trati, opakovane pod hrozbou bitky žiadal od poškodeného M. C. finančnú hotovosť, na čo poškodený dňa 12.06.2017 išiel spolu s obvineným M.D. X. zo strachu pred fyzickým napadnutím k bankomatu Slovenskej sporiteľne a.s., nachádzajúcemu sa na budove obchodného domu Billa v Z. H. a ukázal mu stav na svojom bankovom účte, avšak vyžadované sumy M. X. neodovzdal,

2/ obžalovaný M. X. vylákal poškodeného M. C. na stretnutie na cintorín v Z. H., kde obvinený M. X. v čase približne o 18:00 hod. opäť vyžadoval od poškodeného finančnú hotovosť vo výške 20,- Eur s odôvodnením, že na mieste je obžalovaný O. C., ktorý je zlý, načo obžalovaný O. C. vyčítal poškodenému, že údajne uviedol jeho meno na polícii pri podávaní trestného oznámenia a vzápätí opakovane udral poškodeného otvorenou dlaňou do tváre v oblasti ľavého a pravého líca, pričom od neho vyžadoval finančnú hotovosť v celkovej výške 80,- Eur, ktorá mala byť určená pre oboch obžalovaných, inak poškodenému vybijie zuby, načo poškodený obom uvádzal, že nemá na bankovom účte žiadne peniaze, no z obavy pred ďalším fyzickým napadnutím navrhol, že pôjde peniaze požičať ku kamarátovej mame, načo obžalovaný M. X. s poškodeným M.D. C. prišli až do domu I. F. na adresu X. XXX/X S. Z. H., kde poškodený od tejto vypožičal sumu 100,- Eur v dvoch 50,- eurových bankovkách, ktoré následne odovzdal obžalovanému M. X., ktorý časť peňazí odovzdal obžalovanému O. C., čím spoločným konaním spôsobili poškodenému M. C. škodu vo výške 100,- Eur,

3/ obžalovaný M. X. dňa 06.04.2018 v čase približne o 01,00 hod. v Z. H. na parkovisku nachádzajúceho sa pred spoločnosťou Y. H.. L., V..Z., D.. W.. V.. Z. XXX, vnikol do osobného motorového vozidla z. Opel ASTRA 1,6 16 V, EČV: D.-XXXCU tak, že zodvihol zo zeme kameň a tento hodil do zadného okienka trojuholníkového tvaru vozidla, následne cez takto vzniknutý otvor si rukou otvoril dvere na uvedenom vozidle a potom vošiel do vozidla, kde vytrhol panel autorádia zn. JVC, rok výroby 2017, ktoré ale poškodil a tak ho následne odhodil neďaleko vozidla do trávy, potom prehľadal vozidlo a z kufra

zobral košík s náradím, ktorý taktiež hodil neďaleko auta do trávy a odišiel preč, čím tak uvedeným konaním spôsobil poškodenému A. O. škodu poškodením vo výške 150,- Eur,

t e d a

obžalovaný M. X. v bode 1/ rozsudku
- iného hrozbou násillia nútil, aby niečo konal

obžalovaný M. X. a obžalovaný O. C. v bode 2/ rozsudku
- spoločným konaním iného hrozbou násillia nútili, aby niečo konal,

obžalovaný M. X. v bode 3/ rozsudku
- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním,

č í m s p á c h a l i

obžalovaný M. X. v bode 1/ rozsudku
- zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona.

obžalovaný M. X. a obžalovaný O. C. v bode 2/ rozsudku
- zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaný M. X. v bode 3/ rozsudku
- prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

Obžalovaný M. X.

Podľa § 189 ods. 1, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l), písm. n), 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému určuje skúšobnú dobu na 36 (tridsaťšest') mesiacov.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. c) Trestného zákona obžalovanému v rámci probačného dohľadu ukladá povinnosť nahradit' v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. i) Trestného zákona obžalovanému v rámci probačného dohľadu ukladá povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii, alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. j) Trestného zákona obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu ukladá povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie.

Obžalovaný O. C.

Podľa § 189 ods. 1, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. n), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste Trestného rozkazu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 1T/26/2017-179 zo dňa 13.03.2017, právoplatný dňa 06.09.2017 ako aj výrok o treste Trestného rozkazu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 0T/69/2016-50 zo dňa 28.10.2016, právoplatný dňa 28.10.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obaja obžalovaní zaväzujú nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenému M. C., D.. XX.XX.XXXX S. H., H. N. Z. H., X. V. XXX/XX, škodu vo výške 100,- Eur.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovaný M. X., D.. XX.XX.XXXX S. H. sa zaväzuje nahradiť poškodenému A. O., D.. XX.XX.XXXX S. F., Č., H. N. C. XXX škodu vo výške 150,- Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 21.12.2017 bola Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 457/16/3304-25 zo dňa 21.12.2017, na obvinených M. X., D.. XX.XX.XXXX S. H. a O. C., D.. XX.XX.XXXX S. O., za skutok 1 u obvineného M. X. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, za skutok 2 u oboch obvinených pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku. Dňa 21.06.2018 bola Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 294/18/3304-7 zo dňa 19.06.2018, na obvineného M. X., D.. XX.XX.XXXX S. H., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku. U obvineného X. boli veci pôvodne vedené samostatne pod sp. zn. 2T/113/2017 a 2T/74/2018 spojené na spoločné konanie uznesením č. k. 2T/74/2018-52 zo dňa 28.01.2019, právoplatné dňa 28.01.2019, konanie je teraz vedené pod sp. zn. 2T/113/2017.

Súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní dňa 30.05.2019 za účasti oboch obžalovaných a zistil nasledovné:

Po otvorení hlavného pojednávania samosudkyňa zistila, že medzi prokurátorom a obžalovanými nedošlo k zhode v otázke konania o dohode o vine a treste na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný M.D. X. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku o tom, že nepopiera spáchanie skutkov uvedených v obžalobe Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 457/16/3304-25 zo dňa 21.12.2017, doručenej súdu dňa 21.12.2017, právne kvalifikovaného ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona a zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, a skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 294/18/3304-7 zo dňa 19.06.2018, súdu doručenej dňa 21.06.2018, právne kvalifikovaného ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu, mohol sa so svojim obhajcom radiť o spôsobe obhajoby, že porozumel právnej kvalifikácii skutkov ako konkrétnych trestných činov. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestné činy kladené mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku robí dobrovoľne a nepopiera spáchanie skutkov kladených mu za vinu. Súd súčasne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako

aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Z vyjadrení obžalovaného M. X. na hlavnom pojednávaní tiež vyplynulo, že svoj čin úprimne oľutoval a nahradí všetky škody. Zistiac stanovisko prítomného prokurátora a poškodeného M. C. v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku, súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného M. X. o tom, že nepopiera spáchanie skutkov uvedených v prednesených obžalobách. Súd jeho vyhlásenie o tom, že nepopiera spáchanie žalovaných skutkov následne prijal, nakoľko na podklade výsledkov doposiaľ vykonaného vyšetrovania nemal pochybnosti o vine obžalovaného a neboli zistené okolnosti vylučujúce trestnosť, resp. protiprávnosť jeho konania. Súd sa taktiež stotožnil s právnou kvalifikáciou stíhaného skutkov podľa obžaloby. Zároveň súd podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere, rozhodnutia o náhrade škody. Obžalovaný vyhlásil, že má záujem nahradiť poškodeným A. O. a M. C. vzniknutú škodu.

Obžalovaný O. C. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku o tom, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 457/16/3304-25 zo dňa 21.12.2017, doručenej súdu dňa 21.12.2017, právne kvalifikovaného ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu, mohol sa so svojim obhajcom radiť o spôsobe obhajoby, že porozumel právnej kvalifikácii skutku ako konkrétneho trestného činu. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku robí dobrovoľne a nepopiera spáchanie skutku kladený mu za vinu. Súd súčasne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Z vyjadrení obžalovaného O. C. na hlavnom pojednávaní nevyplynulo, že svoj čin úprimne oľutoval, chce nahradiť škodu. Zistiac stanovisko prítomného prokurátora a poškodeného M. C. v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku, súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Súd jeho vyhlásenie o tom, že nepopiera spáchanie skutku, ktorý je mu kladený za vinu, nepopiera, následne prijal, nakoľko na podklade výsledkov doposiaľ vykonaného vyšetrovania nemal pochybnosti o vine obžalovaného a neboli zistené okolnosti vylučujúce trestnosť, resp. protiprávnosť jeho konania. Súd sa taktiež stotožnil s právnou kvalifikáciou stíhaného skutku podľa obžaloby. Zároveň súd podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere a rozhodnutia o náhrade škody.

Súd konštatoval, že v prípravnom konaní boli uplatnené nároky na náhradu škody poškodeným A. O., D.. XX.XX.XXXX S. F., Č. F. vo výške 150 eur a poškodeným M. C., D.. XX.XX.XXXX S. H. vo výške 100 eur.

Obaja obžalovaní ako subjekty spĺňali podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku v inkriminovanom čase (§ 22 Tr. zákona) a neboli zistené ani žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali ich nepríčetnosti (§ 23 Tr. zákona) alebo prípadne ich zmenšenej príčetnosti. Obžalovaní boli schopní v čase spáchania trestného činu rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a svoje konanie ovládať. Z hľadiska subjektívnej stránky, t. j. zavinenia konali obžalovaní evidentne vo forme priameho úmyslu, t. j. dolus directus v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, teda chceli spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť, alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, pričom mali vedomosť o tom, že sa z ich strany jedná o protiprávne konanie. Objektom trestného činu je ochrana slobodného rozhodovania sa človeka o svojom živote a majetku, ktorý bol konaním obžalovaných porušený, nakoľko obžalovaní naplnili aj objektívnu stránku stíhaného trestného činu, teda zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona a spáchali ho formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, ako na to poukazovala aj obžaloba, keďže obžalovaní spoločným konaním poškodeného M. C. hrozbou násilia nútili, aby niečo konal. Súd dospel k záveru, že obžalovaní svojim konaním naplnili všetky pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona. Konaním obžalovaných

boli naplnené všetky znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty žalovaného zločinu, teda konanie obžalovaných, jeho následok a aj príčinný vzťah medzi konaním a následkom. U obžalovaného M. X. bolo preukázané aj spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, nakoľko si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním, čím poškodenému Pavlovi Marekovi spôsobil škodu vo výške 150 eur.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

- a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo
- b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozmenný.

Podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, kto iného násilím, hrozbou násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel, potrestá sa odňatím slobody na dva roky až šesť rokov.

Podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spácha vlámaním.

Podľa § 20 Trestného zákona, ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Vzhľadom na vyhlásenie oboch obžalovaných o tom, že nepopierajú spáchanie skutkov uvedených v obžalobe, ktoré súd uznesením na návrh prokurátora a po vyjadrení poškodeného M. C. prijal, s prihliadnutím aj na ostatné dôkazy, získané v prípravnom konaní, subsumoval súd protiprávne konanie obžalovaných opísané v obžalobe pod skutkovú podstatu: u obžalovaného M. X. prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona a u oboch obžalovaných zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Trestného zákona. Z dôvodu prijatia vyhlásenia súd v zmysle § 257 ods. 8 Tr. poriadku už nevykonával dokazovanie čo do viny, ale svoju ďalšiu činnosť zamerával len na vykonanie dokazovania čo do výroku o treste a náhrade škody podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku.

Na hlavnom pojednávaní preto súd vykonával len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste a náhrade škody, a to výsluchom oboch obžalovaných M. X. a O. C. k ich osobe, výsluchom poškodeného M. C. k náhrade škody, oboznámením aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného X. a C., lustrácie v evidencii priestupkov obžalovaných, lustrácia SP obžalovaných, správy OR PZ na obžalovaných, správy o povesti na obžalovaných, oboznámením spisov Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 0T/69/2016 a sp. zn. 1T/26/2017, ako aj zápisnice o výsluchu poškodeného A. O. a oboznámením odborných vyjadrení ohľadom výšky vzniknutej škody.

Z oboznámeného aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného M. X. vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ šesťkrát právoplatne odsúdený za rôznorodú trestnú činnosť. Naposledy bol odsúdený Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom trestným rozkazom sp. zn. 2T/23/2016 zo dňa 26.02.2016, právoplatný dňa 25.03.2016 pre trestný čin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere jeden rok so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý trest si vykonal dňa 06.09.2016.

Z oboznámenej lustrácie v evidencii priestupkov vyplynulo, že obžalovaný M. X. sa dopustil iba jedného priestupku, a to dňa 20.01.2016, a to priestupku proti majetku, za čo mu bola uložená pokuta 20 eur.

Z vyjadrenia obžalovaného M. X. vyplýva, že je riadne zamestnaný, pracuje v spoločnosti Z. Z., a.s. so sídlom v Z. H., zarába 600 eur mesačne v čistom. Obžalovaný býva v byte v Z. H., jeho priateľka je aktuálne tehotná. Po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody dňa 15.05.2018 sa nedopustil žiadneho trestného činu ani priestupku, ani nie je voči nemu vedené iné trestné stíhanie.

Z oboznámeného aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného O. C. vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ desaťkrát právoplatne odsúdený za rôznorodú trestnú činnosť. Posledné dve odsúdenia, voči ktorým prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu, má evidované Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom, trestným rozkazom sp. zn. OT/69/2016 zo dňa 28.10.2016, právoplatný dňa 28.10.2016 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý bol zrušený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/26/2017 zo dňa 13.03.2017, právoplatný dňa 06.09.2017 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere dvadsať mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý vykonal v celom rozsahu a bol prepustený dňa 27.06.2018.

Z oboznámenej lustrácie v evidencii priestupkov vyplynulo, že obžalovaný O. C. sa doposiaľ dopustil troch priestupkov, a to v dňoch 06.01.2016 a v decembri 2013 priestupkov proti majetku a dňa 18.01.2016 priestupku na úseku cestnej premávky.

Z vyjadrenia obžalovaného C. vyplýva, že obžalovaný bol vo výkone trestu odňatia slobody do júna 2018, je nezamestnaný, nezaevidovaný na úrade práce. Ťažko sa mu hľadá práca, nakoľko má viacero odsúdení za trestné činy, prácu si však hľadá.

Z vyjadrenia poškodeného M. C. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že trestným činom mu bola spôsobená škoda vo výške 100 eur, túto si uplatnil riadne a včas a žiada na jej náhradu spoločne a nerozdielne od oboch obžalovaných.

Z vyjadrenia poškodeného A. O. z prípravného konania ako aj z odborných vyjadrení vyplýva, že trestným činom mu bola spôsobená škoda vo výške 150 eur, túto si uplatnil riadne a včas a žiada na jej náhradu od obžalovaného M.D. X..

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy (§ 34 ods. 4 Tr. zákona).

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' spáchal viac trestných činov.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona, ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 8 prvej vety Trestného zákona, zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnoty, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia vecí, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútky, osoby páchatel'ov, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatel'ov.

Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu zistil u obžalovaného M. X. existenciu dvoch poľahčujúcich okolností, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a podľa § 36 písm. n) Trestného zákona (napomáhal súdu pri objasňovaní trestnej činnosti tým, že uznal vinu zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, čím odpadla povinnosť súdu vykonať kontradiktórne hlavné pojednávanie vo vzťahu k výroku o vine) postupom podľa § 257 Trestného poriadku. Na strane priťažujúcich okolností súd zistil dve priťažujúce okolnosti a to, že bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m) Trestného zákona, nemá všetky odsúdenia zahladené) a spáchal viac trestných činov § 37 písm. h) Trestného zákona. Trestný zákon ustanovuje v zmysle § 41 ods. 1 Tr. por. za trestný čin najprísnejšie trestný podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. za zločin vydierania trestnú sadzbu dva až šesť rokov. Vzhľadom na to, že predchádzajúce odsúdenia mali na obžalovaného X. prevýchovný vplyv, obžalovaný sa od prepustenia na slobodu z výkonu trestu nedopustil žiadneho ďalšieho trestného činu ani priestupku, vedie riadny život, čaká prírastok do rodiny, riadne pracuje a vedie riadny život, súd pristúpil u tohto obžalovaného k uloženiu podmienčného trestu s cieľom naplnenia účelu trestu. Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol u tohto obžalovaného rovnaký, preto súd neupravoval trestnú sadzbu. Súd v danom prípade považoval úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov podmienčne s probačným dohľadom a so skúšobnou dobou v trvaní tridsaťšesť mesiacov na ochranu spoločnosti a prevýchovu páchatel'a za dostatočný, a to najmä s poukazom, že obžalovaný vedie riadny život, riadne je zamestnaný, alkohol nepije, zakladá si rodinu. Súd tomuto obžalovanému zároveň uložil primerané obmedzenia a povinnosti spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, povinnosti nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu poškodeným, podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii, alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve, zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie. Na základe týchto úvah mal súd za to, že dvojročný podmienčný trest odňatia slobody za trestný čin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona je dostatočný pre obžalovaného vzhľadom na jeho prevýchovu. Tento zohľadňuje nielen stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku a osobu páchatel'a, jeho trestnú minulosť, ale aj okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu.

Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu zistil u obžalovaného O. C. existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti, a to podľa § 36 písm. n) Trestného zákona (napomáhal súdu pri objasňovaní trestnej činnosti tým, že uznal vinu zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, čím odpadla povinnosť súdu vykonať kontradiktórne hlavné pojednávanie vo vzťahu k výroku o vine) postupom podľa § 257 Trestného poriadku. Súd u tohto obžalovaného nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l

Tr. zák., nakoľko obžalovaný spáchanie trestného činu riadne neľutoval, hoci urobil vyhlásenie o tom, že spáchanie skutku nepopiera. Na strane priťažujúcich okolností súd zistil jednu priťažujúcu okolnosť a to, že bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m) Trestného zákona, nemá všetky odsúdenia zahladené). Súd neaplikoval priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., nakoľko súd u tohto obžalovaného ukladal súhrnný nepodmienečný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu § 42 ods. 1 Tr. zák., teda podľa trestnej sadzby trestného činu najprísnejšie trestného § 41 ods. 1 Tr. zák. Trestný zákon ustanovuje v zmysle § 41 ods. 1 Tr. por. za trestný čin najprísnejšie trestný podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. za zločin vydierania trestnú sadzbu dva až šesť rokov. Vzhľadom na to, že súd ukladal súhrnný trest pričom rušil výroky o treste odňatia slobody, ktorý mu bol v predchádzajúcich dvoch odsúdeniach uložený ako nepodmienečný, súd uložil tomuto obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň súd zrušil výrok o treste Trestného rozkazu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 1T/26/2017-179 zo dňa 13.03.2017, právoplatný dňa 06.09.2017 ako aj výrok o treste Trestného rozkazu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 0T/69/2016-50 zo dňa 28.10.2016, právoplatný dňa 28.10.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Takto uložený trest považoval súd na ochranu spoločnosti a prevýchovu páchatel'a za dostatočný. Tento zohľadňuje nielen stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku a osobu páchatel'a, jeho trestnú minulosť, ale aj okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu.

Takto uložené tresty považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'ov, najmä s prihliadnutím na ich doterajší život a prostredie, v ktorom žijú, motív ich konania, za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Takto uložené tresty sú podľa súdu primeranými trestami z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie.

S trestným konaním bolo spojené adhézne konanie, teda bol uplatnený nárok na náhradu škody poškodenými M. C. a A. O.. Výška ich škody bola v trestnom konaní preukázaná a obžalovaný vyjadril snahu škodu nahradiť. Preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku o náhradu škody a zaviazal obžalovaného M. X. na náhradu škody poškodenému A. O. vo výške 150 eur a oboch obžalovaných M. X. a O. C. spoločne a nerozdielne na náhradu škody vo výške 100 eur poškodenému M. C..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony

obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.